

Høringssvar fra valgmenigheder

Foreningen af Grundtvigske Valg- og Frimenigheder
Kerteminde-Dalby Valgmenighed
Ryslinge Valgmenighed
7 valgmenigheder i Viborg Stift
Odense Valgmenighed
Vejstrup Valgmenighed
Københavns og Vartov Valgmenigheder

Dorte Omdal

Fra: Liselund <info@liselund.dk>
Sendt: 31. oktober 2013 08:52
Til: Kirkeministeriet
Emne: Høringssvar
Vedhæftede filer: høringssvar fra Foreningen.pdf

Vedhæftet høringssvar til 'Debatoplæg, april 2013' fra Foreningen af Grundtvigske Valg- og Frimenigheder.

Med venlig hilsen

Vibeke Hein

Forstander

Liselund

Slotsalléen 44

4200 Slagelse

tlf. 58523120

info@liselund.dk

www.liselund.dk

Foreningen af Grundtvigske Valg- og Frimenigheders høringsvar til
*" Debatoplæg fra udvalget om en mere sammenhængende og moderne styrings-
struktur for Folkekirken. April 2013."*

Valgmenighedsloven fra 1868 har indtil nu sikret både frihed og rummelighed indenfor Folkekirken rammer. For de, der udarbejdede loven i 1868, var det afgørende, at man kunne bevare valgmenighederne indenfor folkekirken rammer, netop for at sikre rummeligheden og bevare sammenhængskraften i kirken.

Derfor er det med stor beklagelse, at vi i Foreningen af Grundtvigske Valg- og Frimenigheder konstaterer, at man i debatoplægget synes at se helt bort fra denne del af den kirkelige lovgivning.

Vi finder det helt uacceptabelt, at vi ikke kan vælges til et evt. kirkeråd, da ændringer på dette område også vil kunne berøre os. Uanset hvilken af de tre modeller, der tænkes virkeliggjort, rummer alle modeller mulighed for ændringer indenfor området for kirkens indre anliggender.

Det har været fremført, som begrundelsen for at udelukke os fra et evt. kirkeråd, at vi ikke bidrager direkte til folkekirken økonomi, fordi vi har selvstændig økonomi. Gennem vores medlemsbidrag, der jo ofte er højere end den kirkeskat, som andre medlemmer bidrager med, betaler vi for, at den ønskede rummelighed i Folkekirken fortsat kan eksistere.

Vi må understrege, at valgmenighederne er fuldgældige medlemmer af Den danske Folkekirke og derfor skal have samme opmærksomhed og behandling som den øvrige del af Folkekirken.

Derfor kan vi som forening også undre os over, at man i kirkeministeriet og i de udvalg, som arbejder med folkekirken fremtid, ikke har vist interesse for, hvordan de frie menigheder fungerer. Måske kunne man hente nyttig og brugbar viden hos os, da vi jo i høj grad leverer meget "kirke for pengene" i og med, at vi holder vores administrative udgifter på et absolut minimum.

Foreningen af Grundtvigske Valg- og Frimenigheder

Vibeke Hein
Formand

Mette Marslund
Næstformand

Christina Hyldgaard Jacobsen

Fra: Gustav Reck <gr@kdvalgmenighed.dk>
Sendt: 29. oktober 2013 21:00
Til: Kirkeministeriet
Cc: marslund@live.dk; karen Karen
Emne: Debatoplæg fra Udvalget om en mere sammenhængende og moderne styringsstruktur for folkekirken April 2013

Til Kirkeministeriet!

Vi har talt om debatoplægget i Bestyrelsen, og har denne kommentar:

Kerteminde-Dalby Valgmenighed ser ingen grund til at forandre eller lovfeste nuværende gældende lov for Folkekirken.

Vi er af den mening, at Folkekirken er bedst tjent med af beholde den nuværende "flade" styringsform, hvor ingen kan udtale sig på hele folkekirken vegne, men kun som individuelle personer, og at Folkekirken, fortløbenden, styres ved lov. "Styrelsen", mener vi, skal ligge hos den enkelte menighed og dens ledelse indenfor de nuværende rammer.

Vi mener derfor ikke, at Folkekirken trænger til en mere sammenhængende og moderne styringsstruktur.

Bedste hilsen

Karen Ravneberg (formand) og Gustav Reck (præst)
Kerteminde-Dalby Valgmenighed

Christina Hyldgaard Jacobsen

Fra: Asbjørn Nyholt <asbjoern@nyholt.dk>
Sendt: 27. oktober 2013 17:18
Til: Kirkeministeriet
Emne: (hast)Høringssvar fra Ryslinge Valgmenighed
Vedhæftede filer: Ryslinge Valgmenighed.pdf

Kære ministerium
Vedhæftet finder I vores syn på debatoplægget angående folkekirkens styringsstruktur.
Vi ser frem til at følge den fortsatte debat.

Venlig hilsen

Asbjørn Nyholt

Formand

Ryslinge Valgmenighed

Gl. Nyborgvej 61

5772 Kværndrup

Mobil: 4020 9613

Ministeriet for Ligestilling og Kirke

Frederiksholm Kanal 21

1220 København K

Att.: Pernille Esdahl

Ryslinge den 27. oktober 2013

Vedr.: Høringsvar til debatoplæg fra *'Udvalget om en mere sammenhængende og moderne styringsstruktur for folkekirken'*

Nej til kirkeråd - ja til demokratisk valgt økonomibestyrelse

"Ministeriet for Ligestilling og Kirke" har som bekendt udsendt et debatoplæg, der rummer forskellige forslag til en mere sammenhængende og moderne styringsstruktur for folkekirken.

Da valgmenighederne er en del af folkekirken, har debatoplægget også relevans for os - selvom ministeriet ved en fejl i første omgang ikke havde sent oplægget til valgmenighederne. Ministeriet har dog efterfølgende beklaget dette.

Hvad angår forholdet mellem kirke og stat, så rummer oplægget tre modeller, hvoraf den tredje er den mest vidtgående. Sammen med model 2 rummer forslaget etablering af et folkekirkeråd - begrundet i et ønske om større klarhed i beslutningsprocesser angående indre anliggender.

Bestyrelsen i Ryslinge Valgmenighed har drøftet oplægget. Vi finder det fornuftigt at skabe større klarhed gennem en lovgivning og vi ønsker grundlæggende, at relationen mellem kirke og stat bevares. Det afgørende for os er dog ikke kirken som institution, men menigheden som et levende fællesskab.

Det er vigtigt for os, at folkekirkens mangfoldighed, rummelighed og frihed sikres. Det er vores grundsyn, at folkekirkens basis ligger i den enkelte menighed. Denne basis kan efter vores opfattelse let blive forskudt - væk fra de lokale menigheder, hvis et magtfuldt nationalt kirkeråd bliver en realitet.

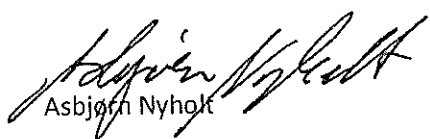
Vi støtter derfor model 1, der ikke rummer oprettelsen af et kirkeråd. Ændringer i indre kirkelige spørgsmål angående liturgi, ritualer osv. er hidtil klaret gennem nedsættelse af kommissioner med deltagelse af sagkyndige fagpersoner. Vi ser intet der hindrer, at denne praksis kan fortsætte.

Vi hilser dog forslaget velkomment, når det drejer sig om oplæggets anden del - nemlig det økonomiske område, særligt i forbindelse med Fællesfonden.

Oplæggets bestræbelse på at skabe mere transparens og demokratisk indflydelse stiller vi os positivt til. Det kunne f.eks. være i form af en demokratisk valgt folkekirkelig økonomi bestyrelse - til afløsning af den nuværende budgetfølgegruppe.

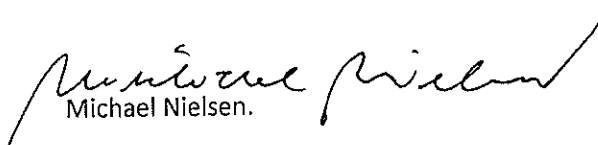
Som en afsluttende bemærkning undrer vi os over, at det i den aktuelle debat - f.eks. i forbindelse med kirkelukninger - ikke i langt højere grad bliver drøftet, hvad inddragelse af frivillige kræfter kunne betyde. Det findes der mange positive erfaringer med indenfor de frie skoler og blandt de frie menigheder.

Ud over den praktiske nytteværdi og den økonomiske besparelse, så er frivilligheden med til at give et medejerskab til både skole og menighed. Måske er det i virkeligheden dette manglende medejerskab, der for øjeblikket er folkekirkens største svaghed!

Asbjørn Nyholt

formand for Ryslinge Valgmenighed

Michael Nielsen.

præst i Ryslinge Valgmenighed.

Herning og Gjellerup Valgmenighed

Ministeriet for Ligestilling og Kirke
Frederiksholms Kanal 21
1220 København K

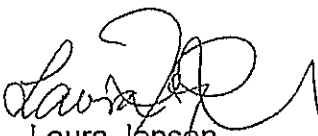
30. oktober 2013

Høringssvar.

Hermed høringssvaret fra **de grundtvigske valgmenigheder i Viborg Stift** vedr.
'Debatoplæg fra udvalget om en mere sammenhængende og moderne styringsstruktur for folkekirken'.

Vi gør opmærksom på, at høringssvaret samtidig er sendt som mail, men her uden underskrift.

Med venlig hilsen på vegne af de grundtvigske valgmenigheder i Viborg Stift

Laura Jepsen
Formand for Herning Valgmenighed

Karen Marie Holm
Formand for Gjellerup Valgmenighed

KIRKEMINISTERIET 1. KONTOR

31 OKT. 2013

Webersvej 20, 7400 Herning
Tlf.: 2371 2257 jepsen.laura@gmail.com www.h-g-valgmenighed.dk

Hørings svar til "DEBATOPLÆG fra Udvalget om en mere sammenhængende og moderne styringsstruktur for folkekirken".

Udarbejdet af de grundtvigske valgmenigheder i Viborg Stift.

A. Valgmenighedernes plads i folkekirken som høringsberettigede

Det er blevet anført, at de ændringer i folkekirkens styringsstruktur, som debatoplægget lægger op til ikke kan have nogen særlig interesse for valgmenighederne, eftersom vi i stor udstrækning kan gøre som vi vil.

Dertil er for det første at sige, at vi ønsker både at afspejle og bidrage til en dansk folkelighed, som har været og fortsat er en permanent bestræbelse på at bevæge sig fra almue til et sammenhængende folk. Folkekirken er en væsentlig faktor i denne bestræbelse.

For det andet vil ændringer i styringsstrukturen (såvel som andre ændringer) før eller siden påvirke valgmenighederne, selvom det i det aktuelle anliggende ikke kan forudses hvordan.

Ved en for høj grad af indadvendthed eller endda en eventuel løsnelse af forholdet til den øvrige folkekirke vil valgmenighederne for det tredje få forstørret det problem, at vi ikke sjældent bliver opfattet som en fremmedartet sekt.

Historisk er de grundtvigske valgmenigheder en del af folkekirken, og set i et fremtidsperspektiv ønskes denne status bibeholdt.

Således mener vi at være høringsberettigede på linje med alle andre i folkekirken.

B. Vores anbefaling

Vi vil anbefale model 1, som ligger tæt på den nuværende ordning.

Den nuværende ordning er som også debatoplægget nævner det (s.17 forned, s. 18, linie 10, s.31 midt, s.33 foroven) kendetegnet ved stor funktionsdygtighed, skønt den på linje med en mængde andre institutioner i Danmark er hæmmet af et stort bureaukrati. Den sikrer en vis decentralitet og er bygget op med menighederne i centrum. Menighederne har en relativ høj grad af frihed, og det fremhæves som en fordel, at ingen kan udtale sig på folkekirkens vegne.

I forlængelse heraf og på debatoplæggets s. 19 må vi dog gøre opmærksom på en uheldig uklarhed: "Gennem lovreguleringen sikres desuden, at der fra folkekirkens side kan tages initiativ til

KIRKEMINISTERIET 1. KONTOR

31 OKT. 2013

ændringer af indre anliggender. Samtidig sker der en begrænsning af ministerens muligheder for at handle uden om folkekirken eller imod folkekirkens ønsker.”

Vi må spørge: Hvem er folkekirken? Et oplagt eksempel på spørgsmålets relevans er indførelse af et ritual for vielse af to af samme køn, hvor det var umuligt at sige, hvad folkekirkens ønsker var. Lige meget hvad ministeren havde gjort, ville han have handlet imod ønskerne fra store grupper i folkekirken. Det samme kan siges om adgangen til kvindelige præster i 1947 og endnu tidligere loven om valgmenigheder i 1868.

Det bør derfor præciseres, hvem der kan tage initiativ til ændring af indre anliggender. Det kunne f.eks. være biskopperne.

Vi kan endvidere tiltræde, at det, der i debatoplægget kaldes en følgegruppe vedrørende fællesfondens dispositioner, gøres til et demokratisk valgt økonomiudvalg. Dette udvalg bør efter vores mening vælges blandt menighedsråd, præster og biskopper. Vi ser ingen begrundelse for, at de frivillige organisationer får sæde i udvalget eller observatørstatus, idet personer herfra kan opstille til menighedsråd som alle andre eller lade sig vælge i egenskab af præst eller biskop.

C. Ulemper ved model 2 og 3.

Ved indførelse af model 2 eller 3, som er kendetegnet ved indførelsen af et kirkeråd med mindre eller større kompetence, vil der ske en yderligere bureaukratisering og teknokratisering af folkekirken. Bureaukratisering idet der vil være 7 instanser (menighedsråd, provsti, provstiudvalg, stift, stiftsråd, ministerium samt et kirkeråd, der nødvendigvis må oprette eget sekretariat) i forvaltningen af kirkens anliggender. Teknokratisering idet der vil ske en forskydning af myndighed fra personer til systemer.

Det er i vore øjne uundgåeligt, at menighedsrådene vil tabe indflydelse til fordel for et kirkeråd, at rummeligheden vil blive truet ovenfra, og friheden samlet set indskrænket. Et kirkeråd skal have noget at lave, og eftersom ændring af indre anliggender er sjældent forekommende, vil et kirkeråd næppe kunne stå for fristelsen til lave andre ting. Menigheder og præster, som kunne tænkes at gå imod et kirkeråds linje i både stort og småt, vil lettere blive marginaliseret, og det vil hæmme den frie debat.

Folkekirkens udvikling mod at være en interesseorganisation vil blive fremmet.

Med indførelse af et kirkeråd med den beskrevne fordeling af sæderne mellem præster, lægfolk m.v. er den teologiske sagkundskab underspillet. Det synes netop at være hensigten, for at fremme en demokratisering af alle forhold (ordet 'demokratisering' er nævnt et meget stort antal gange i debatoplægget). Vi betragter det imidlertid som ufornuftigt at demokratisere på bekostning af sagkundskaben.

Et tilbagevendende argument for model 2 og 3 er, at Folketingets medlemmer i dag generelt har mindre viden om folkekirken og er mindre indforstået med dens særlige forhold, end man havde, da

Grundloven blev til. Det argument kan man ikke sidde overhørig. Indførelse af et kirkeråd vil ikke afhjælpe det problem, eftersom Folketinget stadigvæk har det sidste ord.

D. En anden udvikling af folkekirken

Slutteligt vil vi ikke undlade at gøre opmærksom på, at vi gerne ser en anden udvikling i folkekirken end den, der tegner sig ifølge debatoplægget.

I stedet for at lægge kræfter i model 2 og 3 ville det efter vores opfattelse være ønskeligt at forbedre den nuværende ordning. Det kunne ske ved at øge menighedsrådenes selvforvaltning f.eks. i form af ændrede opstillingsregler ved menighedsrådsvalgene, så man efter eget ønske kunne lægge sig efter det almindelige foreningsliv; man kunne give menighedsrådene valgfrihed i forhold til økonomiske styringssystemer o.m.a., gøre provstiernes indflydelse tilsvarende mindre, skærpe biskoppernes tilsynspligt, så embedet fik en større teologisk tyngde fremfor en administrativ.

Det kunne lyde som om, vi ønsker at folkekirken kom til at bestå af valgmenigheder. Det er ikke tilfældet. Det ville imidlertid være ærgerligt helt at se bort fra de erfaringer, som valgmenighederne har gjort siden deres grundlæggelse med loven fra 1868. Vi har med et minimum af bureaukrati og korte kommandoveje styret et rigt og frit menighedsliv. Et sådant liv har der også været i mange sognemenigheder, men hele tendensen i den offentlige forvaltning, som folkekirken i stigende grad er en del af, går mod yderligere kontrol, topstyring og bureaukratisering med indskrænkning af den almindelige frihed. Det bør ikke stå uimodsagt.

På vegne af valgmenighederne i Viborg Stift

Joan Flansmose Trelborg, formand, Bøvling Valgmenighed

Marianne Nørgaard Gyldenkærne, præst, Bøvling Valgmenighed

Daniel Eiler, formand, Lemvig og Omegns Valgmenighed

Signe Paludan, præst, Lemvig og Omegns Valgmenighed

Svend Åge Thomsen, formand, Kjellerup og Omegns Valgmenighed

Karen Marie Ravn, præst, Kjellerup og Omegns Valgmenighed

Karen Bjerre Madsen, formand, Holstebro Valgmenighed

Peter Hedegaard, præst, Holstebro Valgmenighed

Carsten Bjerrum, formand, Aulum-Vinding-Vind Valgmenighed

Ronald Risvig, præst, Aulum-Vinding-Vind Valgmenighed

Karen Marie Holm, formand, Gjellerup Valgmenighed

Laura Jepsen, formand, Herning Valgmenighed

Morten Kvist, præst, Gjellerup Valgmenighed og Herning Valgmenighed

Hermed et svar fra Odense Valgmenighed, Dronningensgade 1, Odense.

Først tak til udvalget for det store arbejde med at beskrive, hvordan forholdene er i Den Danske Folkekirke og udvalgets forslag til, hvordan man kan forestille sig flere demokratiske organer.

Fra Odense Valgmenighed (en grundtvigsk fra 1883) kan vi kun hilse det velkomment, at der bliver mere klarhed over, hvem der beslutter og bestemmer over hvad i Folkekirken.

Vi ønsker, at flere personer, valgt på demokratisk vis, får indflydelse på beslutningerne.

Om det skal være model 2 eller 3, eller de skal kombineres, så man har model 2 for de indre anliggender og model 3 for økonomien, det må afhænge af forhandlinger og de svar, der indkommer. Men at der må ske en strukturændring, så flere medlemmer af folkekirken får indflydelse, det ser vi som en nødvendighed.

Vi vil støtte forslaget fra Grundvisk Forum om et "kirke-folkemøde", som kan facilitere samtaler om tro, liv, dannelse og samfund på kryds og tværs i Den danske Folkekirke.

Lidt baggrund: Flere af valgmenighedens medlemmer har deltaget i denne debat. Nogle har været til informationsmøde på SDU august 2013, andre til Landemode i Fyens Stift. Rigtig mange i Odense Valgmenighed har læst Debatoplægget og vi havde stort fremmøde i september, hvor vi fik en gennemgang af materialet samt havde en diskussion med mange indlæg fra salen.

Af disse fremgik blandt andet:

-valgmenighederne har en lang erfaring med, at beslutninger tages af medlemmerne direkte; det være sig både om det kirkelige liv, liturgien og økonomien. En kirke/menighed, hvor ansvaret ligger hos medlemmerne på en meget direkte og gennemskuelig facon tiltaler mange både ældre og yngre. Derfor ja til model 2 el. 3.

- pejlemærke er et underligt og rodet retorisk greb; i bedste fald gør det én træt, at man ikke ved, om man f.eks. under pejlemærke 1, 2 og 3 læser et teologisk syn på, hvad kirke er eller et realpolitisk syn på kirke og stat eller tabuer, der ikke må debatteres. I værste fald virker "pejlemærke"-retorikken manipulerende.

-det er bekymrende, hvis man glemmer den organisatoriske rummelighed i Den danske Folkekirke. Strukturudvalget skal huske valgmenighedernes eksistens. Uanset de teologiske forskelle viser valgmenighederne, at man kan være kirke og menighed i evangelisk-luthersk og grundtvigsk forstand, selv om man ikke er organiseret som et sogn. Det er til gavn for hele folkekirken. Selv om valgmenighederne er et mindretal, er de tegn på den frihedsbestræbelse, der ligger bag 1800-tallets forarbejde til en folkekirke. Ønsket om en modernisering af strukturen bør ikke ødelægge de frie menigheders "hjemstavnsret" i folkekirken.

- i en sammenhæng for kirkens enhed på s.11, formuleres "ca.2200 helt selvstændige folkekirker(svarende til antallet af sogne)" Sprogbrugen viser, at udvalget ikke alvorligt regner situationsmenigheder på sygehuse, i fængsler, blandt studerende, osv. og valgmenighederne med som en selvfølgelig del af folkekirkens enhed.

- er moderniseringsbestræbelserne et første skridt til at nedskære i den folkekirkelige økonomi ?

Med venlige hilsner

på Odense Valgmenigheds vegne

Anne Grete Pilgaard, formand.

Odense, den 30.oktober 2013

Vejstrup Valgmenighed, oktober 2013

Svar på Debatoplæg vedrørende en ændret styringsstruktur for folkekirken.

Vi er, som det fremgår af navnet, en valgmenighed og er som sådan også en del af folkekirken. Derfor har det betydning for os, hvordan folkekirken styreform bliver i fremtiden.

Debatoplægget er blevet læst og debatteret blandt de af vores medlemmer, som har haft interesse deri og det følgende er en sammenfatning af det.

Det er altid positivt at "det vi plejer" eller "sådan har det altid været", kommer til debat. Dels klargøres det, hvad det egentlig er, det der, vi altid har gjort og dels tvinges man til at blive klar over, hvordan man selv forholder sig til det og til det eventuelt nye.

Samstemmende er den skematiske oversigt med dens formål om at skabe større klarhed i beslutningsprocesser, ved hjælp af ingen eller nye tiltag, blevet godt modtaget.

Det har stor betydning for os, at folkekirken har så flad en styreform som muligt.

Det er af stor kulturel og folkelig værdi at folkekirken består af de mange næsten selvstændige enheder, som dog er forenet under den samme hat, som består af stat og kirke = folkekirken.

Det kan sagtens ses som en ulempe, at skulle være "hat" for så mange enheder, med ofte vidt forskellig mening om, hvad det at være kirke er. Den forskellighed gør det også meget svært at tale "med én stemme", men det er også dén, forskelligheden/rummeligheden, der gør folkekirken til noget helt særligt! den rummer tilmed de til tider uregerlige valgmenigheder. At vi så ofte bliver glemt, feks i forbindelse med tilsendelse af Debatoplægget, er en ting, som skulle være nem at rette op på.

Den nuværende form, som bygger på en høj grad af lydhørhed og ønske om at forstå hinanden, fra både folkekirken og den til enhver tid siddende ministers side, er nok en svær størrelse, fordi den er så "løs" i formen og fordi det i sidste ende er ministeren, som sidder med den endelige magt, men den har også en meget lang og værdifuld tradition for, at ministeren lytter til de ønsker, råd og vejledninger han får fra kirken og agerer som kirkens minister i forhold til regering og Folketing. Man kan tvivle på, at den gensidige respekt for hinanden vil have samme balance, hvis kirken former et råd som ønsker at "diktere" ministeren, hvad der ønskes fremlagt. Det kunne ende med "regeringens kirkeminister" i højere grad end kirkens minister og, skulle det gå rigtig galt, kan ministeren jo i alle 3 modeller suverænt bestemme, hvad han synes skal fremlægges i regering og Folketing.

Vores præster, provster og biskopper er dygtige folk, med en uddannelse og viden, som sammen med menighedsrådenes lægfolk, kan være garanter for en ordentlig forkyndelse og et blomstrende menighedsliv, hvor der er plads til forskellighed, en forskellighed som gerne må være synlig i det offentlige rum og som gør, at det yderst sjældent er muligt at udtale sig på hele folkekirkens vegne. Med respekt for hinanden, kan forskellighed måske nok være besværlig, men også en stor styrke.

Angående Folkekirkens fælles økonomi og fælles anliggender.

Det er svært at se den store fordel ved et folkekirkeråd. Umiddelbart ligner det en overbygning på nogle råd som allerede fungerer godt. Kan udbyttet i form af indflydelse, stå mål med den ret store udgift et sådant råd vil blive tyngt af?

Var det ikke værd at lade pengene blive i de organer som er fungerende nu, i stedet for at stække deres muligheder ved at konstruere endnu et organ som alligevel ikke får en indflydelse der står mål med udgiften?

Med de bedste ønsker for det fremtidige samarbejde i hele folkekirken.

Københavns Valgmenighed og Vartov Valgmenigheds hørings svar på

'Debatoplæg fra udvalget om en mere sammenhængende
og moderne styringsstruktur for folkekirken', april 2013

I en luthersk optik er kirken 'de helliges forsamling, hvor evangeliet forkyndes rent, og sakramenterne forvaltes ret.' Kirken er sin funktion, og det er dén, det kommer an på.

Derfor har den nuværende ordning for folkekirken i almindelighed fungeret godt. Forskellige synspunkter har kunnet trives, og konflikter er næsten altid søgt løst med skønsomhed. Vi ser ingen grund til større ændringer af den gældende ordning, hvad angår kirkens indre anliggender, og heller ikke noget udpræget behov for en begrænsning af ministerens indflydelse eller en tydeliggørelse af biskoppernes. Det er besynderligt at kalde folkekirken nuværende ordning for model 1, men det er dén, der tjener menighedernes tarv bedst.

Grundlæggende ønsker udvalget i sit debatoplæg at skabe '*klarhed*' i beslutningsprocesserne. Men ikke al '*klarhed*' er af det gode.

Den hidtidige tilbageholdenhed fra folketingets side, når det gælder lovgivning i forhold til kirkens indre anliggender, beror blandt andet på, at der i folkekirken hersker uklarhed i kompetencestrukturen. Det er betingelsen for at vigtige spørgsmål kan debatteres frit i det offentlige rum, og at der kan udøves skønsomhed. Den hidtidige retssædvane er med til at sikre denne tradition.

Vi må understrege, at folkekirken er menighedernes kirke. I valgmenigheder praktiseres denne opfattelse i særlig grad.

Udvalget skriver meget om '*demokratisering*'. Men dét sikres ikke alene gennem formelle repræsentationsprocedurer (hvor er i øvrigt valgmenighederne henne i forslaget?). Udvalgets forslag om et råd med samlet kompetence er da heller ikke mere '*demokratisk*' end, at man ønsker det hele samlet i '*ét organ*', for '*jo flere organer, der skal vælges, des vanskeligere kan det være at finde tilstrækkeligt mange, der er villige og kvalificerede*' (side 46).

Hierarkiske strukturer flytter generelt opmærksomheden og indflydelsen fra lavere til højere niveauer, in casu fra menighed til kirkeråd. I stedet burde menighedsrådenes selvforvaltning styrkes.

Som valgmenigheder er vi solidariske med den øvrige folkekirke i en varetagelse af sammenhængen mellem kristendom og folkelighed, for nu at udtrykke det lidt gammeldags. Derfor er det helt uhørt, at et råd med udvidet kompetence (model 3) skulle tildeles en '*initiativret*' med '*mulighed for at iværksætte folkekirkelige fælles anliggender, der skal gennemføres på landsplan samt fastlægge finansiering af sådanne initiativer*' (side 43). Vi finder det aldeles uantageligt, at et centralt kirkeråd skulle udstyres med en landsdækkende initiativret som rækker ud over evangeliets forkyndelse.

Dertil kommer, at de mere vidtgående forslag (model 2 og 3) vil være omkostnings-
tunge med oprettelse af 'professionelt sekretariat' og et generelt udvidet bureaukra-
ti.

Nu er valgmenigheder ikke omfattet af den statslige økonomi, og vi gør stilfærdigt
opmærksom på, at vi i folkekirkens valgmenigheder har et minimum af *administrati-
ve omkostninger*, og at vi således tilbyder vores medlemmer 'mere kirke for penge-
ne', alt sammen forankret i menighedens fællesskab om evangeliet.

København, den 23. oktober 2013

Niels Grønkjær
Valgmenighedspræst

Vibeke Hein
formand for Vartov Valgmenighed

Jens Hestbech
formand for Københavns Valgmenighed